

dig at omprioritere, det kan jeg godt se. Men jeg konstaterer bare, at de 5 mio. kr., man så har tilbage, når man har sparet 5 mio. kr., vil man hellere tilføre departementet end opretholde centeret på en grundbevilling på 5 mio. kr.

Det er, som ministeren siger, en politisk beslutning. At den ikke begrundes, er vi så vant til. Vi er vant til, at regeringens politiske beslutninger ikke har nogen begrundelser, men vi må konstatere, at det er en politisk begrundelse, der ligger bag lukning af centeret, og ikke noget som helst andet.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg kan i hvert fald også konstatere, at man træffer beslutningerne, før kompetente organer kommer med deres høringssvar. Jeg synes, det i den grad kendetegner regeringen, at man er fuldstændig immun over for argumenter; man er immun over for argumenter fra vidensorienterede instanser; man er immun over for argumenter fra de organisationer, som man beder om høringssvar fra, og som faktisk har et stort kendskab til det område, og som man rent faktisk mener skal varetage det her område efterfølgende, når denne nedlæggelse er gennemført.

Det viser da noget om en regering, som er fuldstændig immun over for argumenter, immun over for viden, og jeg må da indrømme, at det kan da godt være, at ministeren siger, at hun meget gerne vil, at ligestillingen i Danmark skal forbedres. Jeg kan da bare ikke forstå, at man vil gøre det ved at lave nedskæringerne på området. Vi må da alt andet lige formode, at man ikke får mere ud af at spare penge.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Et meget klart svar til det spørgsmål, ministeren stillede: Ja, Enhedslisten synes, at 5 mio. kr. ud af et samlet budget på 400 mia. kr. også over en længere årrække er meget få penge, specielt når man sætter det op imod det meget vigtige arbejde, som Videnscenteret udfører.

Vi har nu fået konstateret, at det er en politisk prioritering, der gør, at man fjerner Videnscenteret og lægger arbejdet over i staten eller over i ministeriet, og jeg vil gerne give ministeren anledning til at komme med en begrundelse for denne politiske prioritering.

Jeg synes ikke helt, det er nok at konstatere, at det er det. Det er væsentligt, at vi også får en begrundelse, så vi har noget at debattere ud fra.

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

For at tage fru Pernille Rosenkrantz-Theil først, så er begrundelsen, at vi til fulde føler, at ligestillingsafdelingen kan varetage de opgaver, som der ønskes varetaget, ikke ved at løse dem selv, men ved at købe sig ydelser ad hoc, og vi mener, at man på den måde bedre kan planlægge. Man kan få en lige så uvildig vurdering af de ting, man ønsker analyseret, belyst, rejst debat om osv., men man er mere frit stillet, end når man har et center, der trods alt skal betale husleje, lønninger og andre ting. Og derfor bliver det nemmere at regulere.

Jeg synes, fru Margrethe Vestagers indlæg var meget konstaterende. Der var ikke noget direkte spørgsmål.

Svaret til SF's ordfører har jeg jo været lidt inde på i svaret til fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Men jeg synes nu lige, at jeg vil knytte en kommentar til diskussionen om høringssvarene. Og der må jeg altså sige, at det har vi, da vi var i opposition, oplevet mange, mange gange. Det skal ikke være nogen undskyldning, men sådan er proceduren jo. Når der bliver lavet en finanslovaftale, hvor man bliver enig om nogle politiske mål eller nogle indsatsområder, er det jo sådan, at når det så skal føres ud i livet efterfølgende, er man jo blevet enig om det i en aftale, som man selvfølgelig er forpligtet på, og der er ikke ret meget at gøre i øvrigt. Men der bliver jo også sendt høringssvar ud, og så kan man sige, at der er også en masse mennesker, der tidligere har været til grin, men sådan er proceduren jo altså.

Kl. 13.15

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ja det, jeg stadig væk hæfter mig ved, er det her med den politiske prioritering, som ikke er en politisk prioritering i det ene øjeblik, men er en økonomisk prioritering, og så er det alligevel en politisk prioritering, for der blev også sagt, at Videnscenteret var det, der gjorde mindst ondt.

Men det gjorde måske mindst ondt at tage hovedet under armen og så sige: Her kan vi lige spare 10 mio. kr., vups, i huj og hast. Det er det, jeg mener med den lette tone.

Har ministeren slet ikke gjort sig nogen tanker om, hvad det er for et politisk signal, man sender i et år, hvor Danmark skal have EU-formandskabet? Man har et center, der med sin organisation – den danske model med at have en tredeling, med organisering, med en minister, et